

πάθημα

πάθημα, το, ουσ. [<αρχ. πάθημα], οτιδήποτε κακό ή δυσάρεστο παθαίνει κάποιος, το ατύχημα, η αποτυχία: «είχε τόσα παθήματα κι ακόμα δεν έβαλε μυαλό». (Λαϊκό τραγούδι: *τι μας καυχιέσαι και μας λες τα κατορθώματά σου, αφού βουίζει ο ντουινιάς με τα παθήματά σου*).

- τα παθήματα μαθήματα ή το πάθημα μάθημα, βλ. φρ. ο παθός μαθός, λ. παθός.

- το πάθημα μου έγινε μάθημα, από τη στιγμή που έπαθα κάτι κακό, μπορώ να προφυλαχτώ, όταν βρεθώ σε παρόμοια δύσκολη θέση ή μπορώ να συμβουλέψω άλλους που βρίσκονται σε ανάλογη δυσάρεστη θέση: «τη προηγούμενη φορά που οδηγούσα μεθυσμένος έπεσα πάνω σε μια κολόνα, κι έτσι δεν οδηγώ ξανά μεθυσμένος, γιατί το πάθημα μου έγινε μάθημα». (Λαϊκό τραγούδι: *κι έτσι αυτό το πάθημα να σου γίνει μάθημα. Αυτό που έπαθες, μην το ξεχάσεις κι απ' την οδό Αθηνάς να μην ξαναπεράσεις*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας